

[H. C. Toft.]

dighedsalderen nedsættes, ikke så betænkeligt ind i billedet.

Vi ønsker alle en lavere valgretsalder, nogle 20, andre 18 år, og jeg har hørt, at i hvert fald et enkelt medlem af tinget har udtrykt ønske om en valgretsalder på 15 år. Man kunne jo også gå lavere for at vise tillid og for at give medindflydelse. Men hvor skal vi så ende? Hver enkelt må gøre op med sig selv, om han mener, man skal stoppe ved 20 eller 18 år. Det store flertal i den konservative folketingsgruppe mener som regeringen, at 20 år er det rette.

Grundloven siger jo, at en ændring af valgretsaldere skal ud til folkeafstemning. Det er vel ikke i dag muligt for os her at spå nøjagtigt om denne folkeafstemnings udfald. Jeg har den opfattelse, at et flertal i befolkningen er betænkelig ved de 18 år, og at der derfor består den mulighed, at vælgerne forkaster et eventuelt forslag herom. Derimod mener jeg, at et forslag om 20 år, som er fremsat af regeringen og anbefalet af udvalgets mindretal, ville gå igennem ved en folkeafstemning. Hermed ville vi få en afbalanceret nedsættelse af valgretsaldere og endnu en ny årgang med blandt vælgerne. En vedtagelse af de 18 år i dag kan meget vel resultere i, at befolkningen foretrækker de 21 år, og så har de, der ønsker en nedsættelse, altså ikke fået nogen som helst nedsættelse. Det burde tingets medlemmer også tage med i betragtning, inden der stemmes.

Der har været forskellig opfattelse af, hvornår dette spørgsmål skulle afgøres. Jeg nævnte oprindeligt ved første behandling tanken om at vente til kommunalvalget med folkeafstemningen. Med omsvinget her i tinget til de 18 år er problemerne imidlertid ændret. Vi har måttet udsætte fastsættelsen af myndigheds- og ægteskabsalderen til efter folkeafstemningen, og jeg finder det derfor rimeligt, at regeringen, når flertallet ønsker spørgsmålet afgjort i denne samling, har besluttet at holde folkeafstemning straks efter folkettingets hjemsendelse. Så

er der tid til at drøfte det andet spørgsmål nøje igennem.

Uanset afstemningsresultatet i folkettinget om 18 års eller 20 års valgretsalder skal spørgsmålet afgøres ved en folkeafstemning, der nu er fastsat til den 24. juni. Jeg tror, vi alle kan være enige om, at en omfattende stemmeafgivning, der klart tilkendegiver befolkningens stillingtagen til valgretsaldere, vil være et ønske, som vi alle deler. Derfor bør der fra alle sider også gå en opfordring til landets vælgere om at møde op på afstemningsdagen, så vi ser en stor valgdeltagelse og dermed også får en klar tilkendegivelse fra den samlede befolkning. Det vil da være min opfordring, at man møder op og stemmer nej til 18 års valgretsaldere, hvis denne vedtages her i tinget nu.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har forstået på hr. H. C. Toft, at han mener, det vil medføre en katastrofe for gamle Danmark, hvis valgretsalder og myndighedsalder ikke følges ad. Jeg vil tillade mig at erindre hr. H. C. Toft og andre om, at der har været mange tider i dette land, hvor vi havde forskellig myndighedsalder og valgretsalder. Vi har haft 30 års valgretsalder til folkettinget, vi har haft 25 års valgretsalder, vi har haft 23 års valgretsalder, og de harmonerede ikke med myndighedsalderen, men gamle Danmark bestod alligevel. Jeg synes, man skal holde op med denne gas.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Hr. Aksel Larsen nævnte, at vi tidligere har haft forskellig myndighedsalder og valgretsalder. Det, jeg har talt om i aften, er, at hvis man tilstræber ensartet valgretsalder og myndighedsalder — og hr. Tastesen har sagt, at det er der flertal for i socialdemokratiet — vil det altså sige, at man vil tilstræbe en myndighedsalder på 18 år. Det er det, jeg har advaret mod og var betænkelig ved.